

ialtsald om Sager, der staa i nært eller intimt Forhold dertil. For min egen Person betvivler jeg ikke paa nogen Maade, at de Bragstykker af Skibet, som ere drevne land, ere raadne, thi Sagen staar ikke nu, som den stod, da jeg som Ordfører talte paa Forespørgernes Begne. Dengang var det min Pligt at fremstille Sagen aldeles objektivt, kun holdende mig til, hvad der var læst i Dagsaviserne. Forholdet er jo imidlertid i Diebliffet ikke saa lidt forandret, thi nu foreligger der gennem den høitærede Indenrigsminister en officiel Meddelelse om bestemte Data. Jeg vil da for min egen Person sige, at jeg føler mig ikke saa aldeles vel tilfreds med den Udtalelse af den høitærede Minister, at han ikke fandt nogen Anledning til særlig at lade Braget undersøge. Jeg havde hellere set, at hele Sagen var bleven ganske særlig undersøgt, fordi vi, hvad vi ikke burde, ere saa tilbøjelige til at forglemme, at medens Alt, hvad der angaar Søfarten og Søen omkring vore Kyster, ganske vist paa en vis Maade tilhører os, tilhører det os dog ikke udelukkende. Er der nemlig Noget, der kommer ind under Begrebet: Internationalt, er det virkelig det, som Havet rækker over. Vi maa heller ikke tro, at denne Stranding eller Ulykke vil blive fortiet; tværtimod vil Historien derom blive gjentagen og gjentagen i fremmede Blade, og det var da rigtigst om muligt at forhindre, at seile eller falske Forestillinger om vort Redningsvesen skulde komme frem. Jeg forstaa saa overordentlig vel, hvad der har ledet det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgkreds (Tagd) til at tale om Sagen med den Varme, han gjorde, og jeg forstaa ogsaa overordentligt vel den Bemærkning — og det er en fuldstændig sand Bemærkning — der kom fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), at der i Indenrigsministeriet mangler eller dog ikke er tilstrækkelig søyndig Bistand. Det er ikke nok, at man som Embedsmand varetager de Ting, man skal udføre, naar der dog mangler en ganske anden Interesse og en ganske anden Sagkundskab end den, man paa nogen, mulig Maade kan forlange af Mænd, hvis Opdragelse og Værdom gaa i en helt anden Retning. Ingen kan tale saa varmt om Strandingen paa Sjyllands Bestyrelse som den, der har staaet paa Stranden og set dem, saaledes som f. Ex. det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgkreds; men jeg tror ikke, at der er mange Embedsmænd i Indenrigsministeriet, der have været Dienvidne til, hvad det vil sige at gaa ud fra Kysten i Redningsbaad, og hvad der fordres af Mennesker ved en saadan Leilighed; jeg vil her slet ikke tale om den ringe Betaling, som jeg tillod mig at berøre før. Nei, man skal være Sømand og opdragen dertil for at vide dette, og ere Forholdene nu engang saaledes, at det anses som hensigtsmæssigt, at disse Sager fortæres under Indenrigsministeriet,

saa tror jeg vistnok, at man uden Ubillighed kunde ønske, at der ibetmindste fandtes eet bestemt navn-givet søyndigt Medlem, der enten som Departementschef eller Kontorchef eller uden nogen Titel, overfor den offentlige Mening, det vil her sige: overfor Skibsførere, Matroser, Redningsfolk o. s. v., stod som den, de havde at henvende sig til. Det er mig imidlertid ikke bekendt, at der eksisterer en saadan Mand i Indenrigsministeriet; mulig er han der, men jeg kender ham ikke. Den høitærede Minister udtalte — jeg skal strax sige, at jeg staa ikke her for at rette nogen som helst Anke mod den høitærede Ministers Bestyrelse, jeg staa her kun for at fremsætte de faktiske Forhold, som de ere — til det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgkreds, om han da ikke troede paa en Politimesters Undersøgelse. Jo, det gjør det ærede Medlem upaatvivelig, og jeg ogsaa, men vi gjøre det kun under en ganske bestemt Forudsætning, nemlig naar det er af den Slags Undersøgelser, som falder ind under et Omraade, til hvilket Politimesteren er opdragen at kende. Det er intet nyt Spørgsmaal, der her foreligger, det er det gamle fra Fiskerisagen, hvor der ogsaa var Tale om, hvorvidt Politimesteren skulde kunne afgjøre Lovligheder med Hensyn til Redskabernes eller Garnenes rigtige eller seile Konstruktion o. s. v. Særligt nævnte den høitærede Minister ligeledes, om det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgkreds da kunde anføre positive Beviser. Jeg vil ikke sige, at det er noget overdrevent stort Bevis, jeg skal anføre, men det kunde dog maasse være en Karakteristik med Hensyn til, at der maasse paa enkelte Punkter hist og her kunde finde Mangler Sted paa Redningsvesenets Omraade. Det er ikke mange, jeg tror kun 2 Aar siden — jeg veed ikke bestemt, hvormange Aar det er siden, men hvad Positivt jeg siger, veed jeg bestemt — at jeg var ved Skagen, hvor der var ankommet en ny Redningsbaad. Den stod i det Hus, som var bygget til den gamle Redningsbaad, men den stak nogle Fod — jeg tør ikke binde mig til at angive Fodantallet bestemt — udenfor, ganske udsat for Storm, Solskin, Regn, kort sagt alle Veirforhold. Jeg spurgte den Mand, som havde lukket op for mig, for at vise mig Baaden, hvorfor de ikke byggede Huset længere ud. Nei, svarede Manden, — jeg veed ikke om det er sandt, men det sagde han — de havde frevet og bedt derom mange Gange, men de havde intet Svar faaet. Hvad der er ganske afgjort, er, at det ikke gjorde Redningsbaaden bedre. Det har med mig dengang, og derfor har jeg tilladt mig nu, da der er forlangt Beviser, at nævne dette ganske vist mindre Eksempel. Nei, man kan varetage sin Pligt, og det betvivler jeg ikke, at enhver af Embedsmændene i det hvide Indenrigsministerium gjør, men man kan varetage den med Jølelsen af, at man forstaaer sig fuldt ud paa den Ting, man giver sig af med, og man kan gjøre det med